

یادداشت

افزایش کوچ دانشجویان هندی به انگلیس

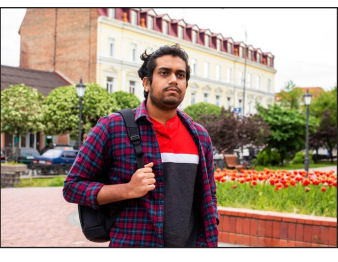
با تغییرات جمعیتی در ساختار کشورهای مختلف اکنون سیاست‌های مهاجرتی روند ورود دانشجویان به کشورهای اروپایی، ایالات متحده، کاناداوانگلیس تسهیل شده‌است.در این وضعیت بیشترین دانشجویان ورودی به انگلیس را هندی‌ها تشکیل می‌دهند. هند سال گذشته جای چین را در رکورد اعزام دانشجو به انگلیس گرفت. تازه‌واردها افت شدید تعداد دانشجویان اروپایی را جبران کرده‌اند. دانشجویان خارجی، هم هدف بازار کار کشورهای مقصد هستند و هم به سیستم‌های دانشگاهی کمک می‌کنند که اکنون دیگر رونق سابق را برای جمعیت این کشور ندارند.

شش سال پیش، تنها چند صد شهروند هندی در دانشگاه پلی تکنیک سابق در شرق لندن (UEL)، با پردیس‌هایی در استراتفورد و داکلندز، در کلاس‌های درس شر کت داشتند. تا سال گذشته بیش از ۶ هزار دانش آموز، با حدود یک‌چهارم کل دانشجویان وارداتی، از هند آمده بودند. تازه‌واردها به تغییر این آمار کمک می‌کنند. امااین دانشگاه لندنی در این مورد تنها نیست؛ دانشگاه‌های سراسر انگلیس افزایش درخواست‌هایی را از هند، نيجریه و کشورهای دیگر تجربه کرده‌اند. بین سال های ۲۰۱۷ و ۲۰۲۱، انگلیس شاهد افزایش شش‌برابری هندی‌هایی بود که دوره‌های جدید تحصیل را در انگلیس شروع کردند. داده‌های ویزانشان می‌دهد که تا سال گذشته، هند جایگزین چین به‌عنوان اولین فرستنده دانشجو به انگلیس شده است.

اما افزایش تعداد هندی‌ها در دانشگاه‌های انگلیس را چه چیزی توضیح می‌دهد؟ می‌توان گفت که مهم‌ترین عامل تغییر قوانین ویزا در سال ۲۰۱۹ بود. در این دوره مقامات طرحی را بازسازی کردند که به خارجی‌ها اجازه می‌داد تا دو سال پس از فارغ‌التحصیلی در کشور بمانند و کار کنند. یک دانشجوی هندی که در حال گذراندن دوره کارشناسی ارشد در کسبو کار دانشگاه (UEL) است، می‌گوید: این «مانی برای نفس کشیدن» است. دانشجویان از سال‌های تحصیل دنبال فرصتی برای یافتن کار فرما هستند تا از ویزای طولانی‌مدت یا کسب درآمد برای پرداخت بدهی‌ها استفاده کنند. اما بدون شک تمام ماجرا این نیست و این دانشجویان به کاهش کمبود نیروی کار در انگلیس نیز کمک می‌کنند.

از طرف دیگر، این یک‌موهبت برای دانشگاه‌هاست. خارجی‌ها که هزینه‌های بالاتری نسبت به محلی‌ها پرداخت می‌کنند، اکنون حدود یک‌پنجم در آمد دانشگاه‌ها تأمین می‌کنند. مسئله‌ای که به دانشجویان داخلی کمک می‌کند، چرا که با دریافت هزینه بیشتر از دانشجویان خارجی پردرغم تورم، شهریه دانشگاهی در انگلستان برای انگلیسی‌ها به‌مدت شش سال ثابت مانده است.

حتی برخی از دوره‌ها بدون خارجی‌ها به‌سختی وجود خواهند داشت. در موضوعاتی مانند تجارت و مدیریت، تعداد فارغ‌التحصیلان خارج از کشور حدود ۱۰ برابر انگلیسی‌ها است. البته همه با این وضعیت موافق نیستند. سیاست‌مداران محافظه‌کار حاکم که سعی می‌کنند در مورد مهاجرت وجهه سختگیرانه‌ای داشته باشند، از اعتراف به افزایش تعداد دانشجویان خارج از کشور خجالت می‌کشند. در ماه مه، دولت گفت که اکثر فارغ‌التحصیلان خارجی از همراهی همسر یا فرزند منع خواهند شد. سال گذشته حدود ۴۰ هزار نفر از افراد تحت‌تکفل به ۱۴۰ هزار دانشجوی هندی در انگلیس پیوستند. اما «کوئینتین مک کلار» معاون دانشگاه هر تفوردشایر، با حدود ۶ هزار دانشجوی هندی، نگران است که چنین تغییراتی پیامی مبنی بر عدم استقبال انگلیس از هندی‌ها ارسال کند.

جهان

جمعیت جهان در حال پیر شدن است و این جمعیت سالخورده تغییرات مهمی در دنیای ما ایجاد خواهد کرد. آمادگی برای این تغییر مسئله‌ای است که برای سیاست‌گذاران و رهبران تجاری اهمیت بالایی دارد. یک جمعیت سالخورده توان کمتری برای کار، باروری و نوآوری خواهد داشت، اما هم‌زمان پتانسیل‌های زیادی را برای ایجاد بازارهای کالا و خدمات مرتبط با سالمندی

گزارش

بر اساس آخرین گزارش‌های سازمان ملل متحد، در حالی که میانگین طول عمر همچنان در حال رشد است، دوسوم جمعیت جهان در کشورهایی زندگی می‌کنند که نرخ باروری کمتری نسبت به نرخ جایگزینی دارند. این بدان معناست که جمعیت بسیاری از کشورها به‌سرعت در حال پیر شدن است و اگر تا به الان کوچک تر نشده باشد به‌زودی شروع به کوچک شدن خواهد کرد. در آغاز این قرن، ۳۲ کشور دارای میانگین سنی بالای ۳۵ سال بودند و تا پایان این دهه، این تعداد بیش از دو برابر خواهد شد. در ۲۵ مورد از این کشورها، نیمی از جمعیت بیش از ۴۵ سال سن خواهند داشت و به همین دلیل ممکن است آینده را از جهات مختلفی مبهم بدانیم. بر خلاف بسیاری از تغییرات فناوری، سیاسی و اقتصادی روندهای جمعیتی بسیار قابل پیش‌بینی هستند. سالخوردگی جمعیت کاملاً اجتناب‌ناپذیر است و تأثیر قابل توجهی بر مخازن جهانی نیروی کار، بازارها و آینده کاری خواهد داشت. این وضعیت برای برنامه‌ریزی‌ها و مدیران اقتصادی معانی زیادی دارد.

نیروی کار سالخورده

به‌دلیل کاهش نرخ باروری در کشورهایی مانند چین، کانادا، ایتالیا و بسیاری دیگر هر سال تعداد کمتری به نیروهای کار فعال افزوده می‌شوند. در نتیجه، شرکت‌ها به‌طور فزاینده‌ای از کارکنان مسن‌تر می‌خواهند که مدت بیشتری در کار خود باقی بمانند و دیرتر بازنشسته شوند؛ این امر مستلزم سرمایه‌گذاری رو به رشد در آموزش و توسعه برای کمک به کارگران مسن‌تر برای کسب مهارت‌های جدید است. این رو به نیاز به سرمایه‌گذاری‌های جدید (و بی‌فایده) دیگری نیز دارد. اقدامات ایمنی اضافی مانند اسکلت‌های بیرونی پوشیدنی برای کمک به کارگران مسن‌تر برای بلند کردن بارهای سنگین در مزارع و کارخانه‌ها و امثال آن. علاوه بر این با کم‌شدن استعدادهای جدید و جوان‌تر، بسیاری از شرکت‌ها برای جایگزینی با افزایش نقش‌های خاص به خودکارسازی روی می‌آورند. اکنون تعداد زیادی از شرکت‌ها شروع به توسعه ابزارهای «نیروی کار دیجیتال» کرده‌اند که در انجام اموری مانند فروش کاملاً مجازی، نمایندگی شرکت در خدمات مشتری و حتی به‌عنوان همراهان سالمند به کار می‌رود. با وجود رشد قابلیت‌های هوش مصنوعی و تغییر روندهای جمعیتی، این فناوری‌های جدید پتانسیل تبدیل شدن به یک جزء اساسی از نیروی کار مدرن را دارند.

سالمندان مشتریان پایه‌ای

در یک‌دهه گذشته، جمعیت بالای ۷۰ سال جهان ۶۲۷ میلیون نفر افزایش یافته و از پنج درصد کل جمعیت به ۱۲ درصد رسیده است. در یک دهه دیگر، ۱۶ درصد از ۸ میلیارد نفر روی زمین بیش از ۷۰ سال خواهند داشت. این به‌معنای

گزارش

به گزارش مؤسسه نظرسنجی گالوپ «شاخص جهانی سلامت زنان» نشان‌دهنده نابرابری در وضعیت نیمی از جمعیت جهان است. براساس این گزارش در سال ۲۰۲۱، بیش از یک نفر از هر سه زن یا تقریباً یک میلیارد زن با وضعیت مشقت‌باری برای برآوردن نیازهای بنیادی خود روبه‌رو بوده‌اند.

با پایان تمرکز یک ماهه بر زنان، نتایج آخرین نظرسنجی «شاخص جهانی سلامت زنان» (Hologic Global Women’s Health Index) مؤسسه گالوپ بر نابرابری رو به رشد در وضعیت سلامت نیمی از جمعیت جهان تأکید می‌کند.

اجرای بخش دوم این نظرسنجی جهانی روندهای نگران‌کننده‌ای را نشان می‌دهد. از جمله اینکه در سال ۲۰۲۱ نسبت به سال ۲۰۲۲ تعداد بیشتری از زنان و دختران برای برآوردن نیازهای اساسی خود در رنج بوده‌اند. این یک میلیارد زن و دختر در سرتاسر جهان در نظرسنجی موردنظر گفته‌اند که در مواقعی پول کافی برای خرید غذای موردنیاز خود ندارند. این نسبت در قیاس با سال قبل ۳۴ درصد افزایش یافته است.

فرصت فوق‌العاده‌ای برای محصولات و خدماتی است که این جمعیت سالخورده را هدف قرار می‌دهد. واضح‌ترین بخش برای رشد این دست کالا و خدمات، مراقبت‌های بهداشتی است. جایی که تقاضا برای داروهای مرتبط با افزایش سن، مراقبت‌های اولیه و تخصصی و محصولات مرتبط با آن مانند گلوکومترهای پوشیدنی یا الکترو کاردیوگرام است. در حالی که امید به زندگی افزایش یافته، در بسیاری از جاها «امید به زندگی سالم» وضعیت بدتری دارد. مسئله‌ای که نشان می‌دهد یافتن راه‌هایی برای حمایت از سلامت و رفاه جمعیت در حال رشد فقط یک فرصت تجاری نیست بلکه برای سیاست‌گذاران و رهبران دولتی مسئله‌ای حیاتی است. به‌عنوان مثال، افراد مسن در ایالات متحده بیشتر در مناطق روستایی زندگی می‌کنند، جایی که مراقبت‌های بهداشتی اغلب کمتری در دسترس است. در ایالت‌های کمتر برخوردار مانند آرکانزاس، می‌سی‌سی‌پی، ورمونت و ویرجینیای غربی بیش از نیمی از جمعیت مسن روستایی هستند که نشان‌دهنده تقاضای قابل توجه و رو به رشد برای خدمات مراقبت‌های بهداشتی متمرکز بر سالمندان در این بازارهاست. فراتر از مراقبت‌های بهداشتی و کسبو کارهایی که تمرکز ویژه‌ای بر سالمندان دارند، پایگاه‌های مشتریان پیر ممکن است پیامدهایی برای طیف گسترده‌ای از صنایع داشته باشند. به‌عنوان مثال در املاک و مستغلات، صاحبخانه‌های مسن ممکن است به‌دنبال کوچک کردن خانه باشند، یا ممکن است فرزندان خانواده در پی خرید خانه‌هایی برای اسکان پدر و مادر خود باشند. احتمالاً مشاوران املاک با تغییرات جمعیتی، به‌طور فزاینده‌ای از کمک به خریداران و فروشندگان در این انتقالات سود خواهند برد.

تغییر هنجارهای بازنشستگی

هرچند سن تنها یک عدد نیست اما وقتی صحبت از هنجارهای بازنشستگی می‌شود، انتظارات در مورد مدت‌زمانی که کارگران باید در کار بمانند، لزوماً با سن و طول عمر مطابقت ندارد. به‌عنوان مثال، صرفاً براساس ویژگی سنی، ژاپن با ۳۱ درصد جمعیت ۶۵ سال یا بیشتر،

پیرترین کشور جهان است. در مقابل، تنها ۲۲ درصد از جمعیت فرانسه ۶۵ سال یا بیشتر دارند. به این ترتیب، می‌توان انتظار داشت که بخش بیشتری از جمعیت ژاپن در بازنشستگی به سر ببرند اما ترکیبی از تفاوت‌ها در فرهنگ کاری، قراردادهای اجتماعی بین دولت‌ها و شهروندان‌شان و مجموعه‌ای از قوانین و سیاست‌ها همه‌چیز را تغییر داده است. در واقع میانگین سن بازنشستگی در فرانسه ۱۰ سال کمتر از ژاپن است؛ ۶۱ سال در مقابل ۷۱ سال. در نتیجه حدود ۲۹ درصد از نیروی کار فرانسه عملاً بازنشسته شده‌اند، در حالی که فقط ۲۴ درصد از نیروی کار ژاپن بازنشسته هستند. با وجود این شکاف‌ها، تغییرات قانونی در سن بازنشستگی به کندی انجام می‌شود. در سال‌های اخیر، هم هلند و هم جمهوری ایرلند برنامه‌های افزایش سن بازنشستگی برای نیروی کار را لغو کردند تا با افزایش امید به زندگی مطابقت داشته باشد. مسئله‌ای که به‌سادگی قابل درک است؛ زیرا قوانین منع بازنشستگی بسیار محبوب هستند. اما در دهه‌های آینده، ایجاد نوعی مکانیسم برای کمک به کارگران مسن‌تر که مایل به تأخیر هستند برای کارفرمایان، دولت‌ها و شهروندان حیاتی خواهد بود. برای مثال، بسیاری از کارگران مسن‌تر که هنوز آماده بازنشستگی نیستند، علاقه فزاینده‌ای به وضعیت نیمه‌بازنشستگی نشان می‌دهند. در یک نظرسنجی از متولدین دوره انفجار جمعیتی که شاغل هستند، اکثریت قریب به اتفاق گفته‌اند که مایل‌اند نوعی از دوران نیمه‌بازنشستگی را دنبال کنند. ۷۹ درصد این افراد علاقه‌مند به یک برنامه کاری انعطاف‌پذیر، ۶۶ درصد مایل به داشتن نقش مشاوره و ۵۹ درصد نیز خواهند کاهش ساعات کارند. اما تنها یک نفر از هر پنج نفر از این سالمندان شاغل گفت که کارفرمایش یکی از این انواع نیمه‌بازنشستگی را ارائه می‌دهد. «نیمه‌بازنشستگی» فرصت قابل توجهی را برای کارفرمایان به‌وجود می‌آورد تا با ارائه مسیرهای شغلی غیرسنتی، خود را در رقابت برای جذب نیروی کار متمایز کنند. زمانی که کارفرمایان به‌دنبال درک یک بازار کار معین هستند، نه‌تنها باید سن افراد را در نظر بگیرند بلکه باید به انعطاف‌پذیری گزینه‌های شغلی،

زندگی مشقت‌بار یک‌سوم زنان جهان

«شاخص جهانی سلامت زنان» پنج بعد کلیدی سلامت را اندازه‌گیری می‌کند که در صورت ترکیب، ۸۰ درصد از طیف امید به زندگی زنان در بدو تولد را توضیح می‌دهد. ابعاد اندازه‌گیری شده در این نظرسنجی شامل مراقبت‌های پیشگیرانه، سلامت عاطفی، نگرش به سلامت و ایمنی، سلامت فردی و نیازهای اساسی است. نمرات بالاتر در بعد نیازهای اساسی سلامت به این معناست که زنان کمتری برای تأمین غذای ضروری و سرپناه تلاش می‌کنند. در سطح جهانی، زنان در سال ۲۰۲۱ (با امتیاز ۶۶) نسبت به سال ۲۰۲۰ (۶۸) امتیاز کلی کمتری در بعد نیازهای اساسی کسب کردند.

نابرابری در مورد نیازهای اساسی فراتر از ابعاد جنسیت است. نتایج سلامت زنان نیز وابسته به موقعیت و متأثر از دسترسی، اطلاعات و فرصت آن‌ها نسبت به مسائل گوناگون است. به‌عنوان مثال، مکانی که یک زن در آن زندگی می‌کند، وضعیت سلامت او را تعیین خواهد کرد. کشورهای پردرآمد با امید به زندگی حداقل ۸۲ سال برای زنان، کشورهایی هستند که در صدر شاخص بعد نیازهای اساسی قرار دارند، در حالی که کشورهایی که

سالخوردگی جمعیت، جهان را تهدید می‌کند

افزایش می‌دهد. همچنین استفاده از فناوری برای افزایش سن بازنشستگی و تغییر سیاست‌های مرتبط با بازنشستگی در کشورهای مختلف از مسائل مهمی است که امروزه برخی کشورهای درگیر با سالخوردگی با آن مواجه هستند. در این مطلب نگاهی به مسئله سالخوردگی و پتانسیل‌های آن کرده‌ایم.

قوانین و هنجارهای فرهنگی که بر سن واقعی بازنشستگی تأثیر گذارند نیز توجه کنند.

تغییر در بازارهای جهانی

مهم است بدانیم فرضیات مشترک ما در مورد ساختار جمعیتی کشورهای مختلف احتمالاً قدیمی شده است. در آغاز قرن ۲۱ کشورهایمانند ژاپن، ایتالیا و آلمان از پیرترین جمعیت‌های جهان بودند اما امروزه تایلند و کوبا به‌همان اندازه پیر هستند و ایران، کویت، ویتنام و شیلی درست پشت سر این کشورها قرار دارند. در طول یک دهه، می‌توان انتظار داشت گروه‌های کوچک‌تری از جوانان در این کشورها به‌عنوان نیروی کار و مشتری وارد بازار شوند و در نتیجه میانگین سنی این جمعیت‌ها افزایش خواهد یافت. مسئله جمعیت دارای اهمیت حیاتی برای ملاحظات و شناسایی بازارهای جدید و قابل سرمایه‌گذاری است. کشورهای مختلف به این تغییرات واکنش متفاوتی نشان خواهند داد و رهبران تجاری هوشمند نه‌تنها به روندهای جمعیتی یک بازار معین، بلکه به نحوه واکنش به سیاست‌ها نیز توجه دارند. آیا با توجه به افزایش بیشتر تعداد سالمندان، دولت‌ها مسئولیت مالی آن‌ها را بر عهده خواهند گرفت؟ یا از شرکت‌ها و افراد انتظار می‌رود که این بار را به دوش بکشند؟ رویکرد یک کشور برای مدیریت جمعیت سالخورده‌اش می‌تواند پتانسیل آن را به‌عنوان یک «منبع استتعداد» یا «پایگاه مشتری» به روش‌های اساسی و متفاوتی تحت تأثیر قرار دهد.

آینده روشن

رهبران و سیاست‌گذاران کسبوکار امروزی با موارد بی‌شماری از عدم اطمینان روبه‌رو هستند، اما وقتی صحبت از جمعیت‌شناسی می‌شود آینده روشن است. جمعیت سالخورده جهان اکنون یک واقعیت مشهود و انکارناپذیر است، زیرا زمانی که نرخ باروری جمعیت به زیر سطح جایگزینی (به‌طور متوسط دو فرزند برای هر زن) می‌رسد جمعیت به میزان کافی جایگزین نخواهد شد. جلوگیری از مهاجرت گسترده از مکان‌هایی که هنوز دارای جمعیت جوان و رو به رشد هستند، مانند اتیوپی یا نایجریه به احتمال زیاد به‌معنای آینده‌ای کم‌جمعیت برای اکثر کشورهای سیاره ماست. این وضوح، آینده‌نگری و برنامه‌ریزی را امکان‌پذیر می‌سازد که در بسیاری از حوزه‌های دیگر امکان‌پذیر نیست یا ممکن است پیش‌بینی تغییرات در آن‌ها دشوارتر باشد. ترس زیادی در مورد پیری جمعیت وجود دارد اما تأثیرات این روند بر مشاغل، بازار و کشورها به نحوه آماده‌سازی امروز بستگی دارد. برای انطباق با جمعیت سالخورده مدیران کسبوکار و سیاست‌گذاران به‌طور یکسان باید این واقعیت‌ها را بپذیرند و عوامل قطعی را ببینند و راه‌حل‌های امکان‌پذیر را ارائه دهند تا بتوان به این طریق فعالانه در شکل‌دهی به آینده سرمایه‌گذاری کرد.

منبع: hbr.org

امتیاز پایین‌تری دارند، درآمد پایین‌تری هم دارند و امید به زندگی زنان در آن‌ها کمتر از میانگین جهانی ۷۵ سال برای زنان است. البته در همین حال، برخی از کشورهای پردرآمد توان تأمین نیازهای اساسی زنان را ندارند؛ برای مثال، تقریباً از هر چهار زن در ایالات متحده، یک نفر در سال گذشته گزارش داده که در مواقعی قادر به تهیه غذا نبوده است.

این شاخص در بخش دیگری یک شکاف رو به رشد را در توانایی زنان برای برآوردن نیازهای اساسی، بسته به سطح تحصیلات آن‌ها نشان می‌دهد.

از سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱، افرادی که دارای تحصیلات ابتدایی یا پایین‌تر از آن بودند، امتیازات‌شان در بُعد نیازهای اساسی دو امتیاز کاهش یافت، در حالی که زنان با بالاترین سطح تحصیلات، نمرات خود را پنج امتیاز افزایش دادند. زنان با تحصیلات ابتدایی یا کمتر در مقایسه با زنان با بالاترین سطح تحصیلات (۴۸ درصد در مقابل ۱۳ درصد) بیش از سه برابر بیشتر برای تهیه پول غذا دست‌وپنجه نرم می‌کنند و ۲.۵ برابر بیشتر (۳۸ درصد در مقابل ۱۵ درصد) در معرض مشکل تأمین سرپناه هستند.